

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Jelszavak.

Pécs, 1899. augusztus 8.

A mikor a közigazgatás terén elkövetett egyes visszaélések napfényre kerülnek, egy szolgabíró basáskodik, egy árvapénztáros megdézsmálja a kasszát: akkor a kormánypárti ujságírók hetekig ontják a vezércikkeket közigazgatásunk ázsiai állapotáról, a minek persze egyetlen és kizárólagos oka az önkormányzat, mely a közigazgatási tisztviselőket választja és ellenőrizni hivatva van. Minden visszaélésnek, a pénzkezelés minden hibájának egyedül biztos gyógyszere ezek szerint az államosítás s azért mindezek a vezércikkek egyetlen sóhajtásban merülnek ki: *államosítás jöjjön el a te országod!*

Kipattannak azonban más esetek is, mikor állambivatalokban úznak bűnös manipulációkat, kinevezett tisztviselők élnek vissza hatalmukkal: ezeket már csak mint egyéni cselekményeket tárgyalják s eszükbe sem jut a rendszert kárhozhatni értük, vagy egyenesen a minisztert vonni felelősségre, aki a bűnösöket kinevezte s az ellenőrzés módját megállapította.

És ezt igen helyesen is teszik, mert ha az egyéni bűnökért a rendszert lehetne mindig okolni, akkor nemcsak az állami hivatalokban üzött manipulációkért, hanem a törvényhatósági közigazgatás minden visszaéléseért is a kormányt kellene felelősségre vonni, mert hisz a törvényhatósági

tisztviselők jó része is már kinevezés alapján ül hivatalában s választani is csak azt lehet, akit a főispán kandidáltatni enged, mert a kijelölésnél övé a döntő szó és övé a legfőbb ellenőrzési jog is, még pedig olyan kiterjedt hatalommal, hogy bármikor fölfüggesztheti hivatalától azt a tisztviselőt, aki ellen visszaélés alapos gyanuja merült föl.

Ha az önkormányzati ellenőrzés mellett visszaélések előfordulnak, találkozunk ilyenekkel az állami hivatalokban is. Ott vannak az aradi adóhivatali sikkasztások, ott van Szecsődy Kálmán bélyegsikkasztása, Bozóky és Gubics nyugdíjsikkasztásai s Gagicser szelvényhamisítása: mindmegannyi bizonyossága annak, hogy visszaélések, sikkasztások, csalások és hamisítások állami ellenőrzés alatt csak oly vigan tenyésznek, mint a törvényhatóságok kebelében.

Nem egyéb tehát üres jelszónál az a végtelenségig variált állítás, hogy közigazgatásunk bajain egyedül az államosítás képes segíteni, mert a hiba nem a rendszerben, hanem az emberekben, nem a törvényben, hanem a végrehajtás módjában és szellemében rejtezik.

Meglehetősen le is járta már magát ez a jelszó, melyet az élet gyakorlati tapasztalásai oly sűrűn cáfolgatnak. De van más jelszó is, amely már sokkal tetszetősebb, mert ennek hazug volta csak akkor tűnnek ki valójában, ha az államosítás már tényleg keresztül is vitetett. Ilyen jelszó

a közigazgatási tisztviselők érdeke, mely államosítás esetén sokkal inkább kielégíthető lenne, mint az önkormányzat körében.

Ennek a jelszónak a hívei nem szűnnek meg hangoztatni azt a bizonytalan helyzetet, a melynek a közigazgatási tisztviselők a választási esélyek folytán ki vannak téve s nem gondolják meg, hogy az élet ezekre az állításokra is milyen hatalmasan rácsfolt már. Hisz alig fordul elő eset a közigazgatásban, hogy hivatalát lelkiismeretesen betöltő tisztviselő a választásnál a bukás veszélyének lenne kitéve, sőt éppen az a baj, hogy még oly állásokra is, melyeknél egy kis személycseré a közérdekre üdvös lenne, alig akad más pályázó, mint az eddigi tisztviselő. Nem az állásnak kevéssé kívánatos volta okozza pedig ezt a meddőséget, hanem az a tapasztaláson alapuló tudat, hogy a törvényhatóság képviselője csak a legkritikább esetekben szánja el magát egy tisztviselő elejtésére a választásnál.

Az előléptetési viszonyok kedvezőbb voltát is föl szokták hozni az államosítás hívei s ez első pillanatra nyomós érvnek is látszik, mert tagadhatatlan, hogy az előlépés az országos státusban könnyebb, mintha az csupán egy törvényhatóság területére van szorítva.

Ámde ha közelebbről vizsgáljuk a dolgot, ez is sokat veszít meggyőző voltából. Mert tekintsünk csak körül a hozzánk leg-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy történet, a melynek nincsen vége.

(Válasz.)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A minapában itt a vonal alatt egy novellám jelent meg a fenti címmel. Egyszerű, mindennapi történet volt. Két nővér szeretett egy férfit. Az idősebb leány, Margit mélyen érző, igazszívű leány; a fiatalabb, Klárka, könnyelmű, vidám, gondtalan teremtmény, ki boldogságában nem vette észre nénye szenvedéseit. Mert Margit szenvedett.

Huga iránti szeretetből lemond szerelméről s vérző szívvél bár, de mosolyogva nézi, mint esküszik hugának örök szerelmét az a férfi, ki neki is ideálja, lelkének szerelme volt.

Az esküvő napján aztán, mikor a búcsúzásra kerül a sor, Margit egy pillanatra elfeledkezik szerepéről s önfeledten, egy szerelmes leány odaadásával borul a szeretett férfi karjaiba s lázas ajakkal viszonzza a búcsúcsókot.

Ez a csók elárulta. A férfi megtudta ebből, hogy Margit szereti őt. És ez lőn közös forrása szenvedésüknek.

A férfi Margitot szereti. Csak a leány tettetett hidegsége tartotta távol vallomásától.

Férje lett hugának csak azért, hogy ne kelljen elszakadnia Margittól.

Talán nyugodt életük lett volna mindkettőjüknek, ha a férfi ki nem érzi Margit csókjából a szerelmes leány csókját. Ezután már nem titkolja el szerelmét. Feltárja szívet az éppen náluk időző Margitnak, ki szintén nem tudja tovább titkolni érzelmeit.

De azért nem feledkeznek meg magukról. Margitnak eszébe jut huga, annak a boldogsága. S mikor a férfi szenvedélyétől elvakítva szét akar tépni minden akadályt, mely Margittól elválasztja, a leány fájó lemondással emlékezteti hugára.

Itt fejeztem be a történetet. Nem mertem tovább folytatni, félttem a végtől. Olvasóimra bízom a befejezést. Azóta már magam is gondolkodtam e tárgy fölött. Azért is tértem reá vissza, mert több helyről voltak kegyesek megkeresni e tárgyban.

Néhányan megörvendeztettek történetem végével is.

A probléma lélektanilag mindenesetre elég érdekes arra, hogy kedves olvasóimat még egyszer untassam vele.

Am lássuk, milyen volna a leghelyesebb megoldás.

Feltétlenül elvetem egyik olvasómnak ama megoldását, hogy Margit eltávozik s a férfi öngyilkos lesz.

Ez nem helyes megoldás. Margit sokkal

okosabb, mélyrelátóbb leány, semhogy be ne látná távozásának következményeit. Ő tudni fogja, hogy a férfi képtelen lesz tovább játszani huga előtt a boldog férj szerepét. S így hugának boldogsága is tönkre lenne téve, a férfi is boldogtalan lenne s Margit is szenvedne.

Egy másik kedves olvasóm szerint az lenne a megoldás, ha mindketten megölnék magukat.

Nem ismerem az álnév mögé rejtőzött ismeretlent, de gyanítom, hogy fiatal leány lehet, ki úgy lopva már olvasott egy-egy rémregényt, melyben nyakra-főre halnak az emberek.

De komolyan véve a dolgot, lélektanilag sem lenne helyes a megoldás. Margit tiszta lelkű, nemesen gondolkozó leány, ki hugát szereti s fél őt boldogtalaná tenni. A kettős halál pedig éppen tönkre tenné a fiatal asszony életét. Hisz örökké élne lelkében az a tudat, hogy ő állt utjában a két szerelmes boldogságának. Margit ezt nem fogja tenni.

Egy igen érdekes megoldást kaptam még. Nem annyira a megoldás érdekes, mint inkább annak megokolása. Az illető — ki hölgy — ilyenformán ír:

Két befejezést tudna a történethez. Az egyik szerinte az, hogy oly önfeláldozó, őszintén szerető lélek, mint Margit, inkább meghal, mintsem hugát megcsalja. E részben igaza van. Sokkal szebb, nemesebb jellemnek tűn-

közelebb álló törvényhatóságokban s mindenkinél el kell ismernie, hogy sem Baranyavármegye, sem Pécs városa tisztikara nem panaszkodhatik az előlépési viszonyok mostoha voltáról. Megengedjük, hogy vannak törvényhatóságok és különösen vannak bizonyos időszakok, ahol és a mikor az előlépés lassu tempóban halad, de hát ez az állami szolgálatban sincsen kizárva. Aztán az országos státusban való kedvezőbb előlépési kilátást nagyban ellen-súlyozza a távoli ismeretlen vidékekre való áthelyezés kellemetlensége. Mert hozzanak be akármilyen szolgálati pragmatikát, azt megakadályozni soha sem lehet, hogy egyes hivatalfőnökök besugására vagy más okból is az állami tisztviselő ki ne ragadtassék abból a megszokott körből, a melyhez ezernyi száakkal van hozzáfűzve s ne dobáltassék az ország egyik végéről a másikra.

Aztán az országos státusban beálló üresedések nagyobb száma még korántsem biztosítja az előléptetés igazságos voltát, mert azt bizonybátran állíthatjuk, hogy a kormányi kinevezések és előléptetések körül sokkal inkább érvényesül a megokolatlan protekció és igazságtalan üldözés, mint az önkormányzat körében s az is kétségtelen, hogy igazságtalan nyugdíjba kergetés aránylag több szokott előfordulni az államszolgálatban, mint a mennyi kibuktatás a törvényhatósági választásoknál sikerül.

Azt kérdezheti hát méltán mindenki, hogy miért hívei akkor a törvényhatóságok választott tisztviselői csaknem kivétel nélkül az államosításnak? Nos hát először is azért, mert senkire sem kellemes az ég és föld között való lebegés állapota, a melyben választott tisztviselőink a hirhedt lex-Szapáryana óta leledzenek. Választott tisztviselői mivoltuk azóta csak provizorikus jellegű, nem csoda hát, ha egyszer már végleg eldöntve szeretnék látni a sorsukat.

A választásnak ez az ideiglenes jellege okozza a többi közt azt is, hogy fizetésüknek a modern viszonyokhoz képest való

nék fel Margit, ha meghal önként, mint él tovább úgy, mint szeretője huga férjének. Csak hogy Margit nem annyira hitvány, hogy szerető lehessen. Neki nem kell meghalnia azért, hogy ne kelljen erkölcsileg halottá válnia. Ő elég erős tud lenni, hogy becsületét megőrizze. Ez a megoldás nem helyes azért sem, mert ha Margit tényleg önkéntesül vetne véget életének, meg lenne-e az életben maradt fiataloknak az óhajtott boldogsága? Nem.

A férfi tudná Margit halálának okát. És ez kétségbejtené őt. Neje, mint élő szemrehányás állana előtte, ki mindig csak a halottra emlékeztetné, kinek meg kellett halnia a — huga miatt. Milyen lenne a fiatal asszony élete ilyen körülmények között?

Bizonyára ő is megtudná Margit halálának okát s ez még inkább kétségbejtené őt. A képzelt megnyugvás helyett pokol lenne az életük. És ezzel egyik fél sem nyerne semmit. Margit meghalna, a másik kettő boldogtalan lenne egy egész életen keresztül. Ez nem volna igazságos.

A másik megoldás a levélírója szerint nagyon, — hogy úgy mondjam, — századvégi.

Szerinte Margit egyszerűen feled minden nemesebb érzést s szeretője lesz annak a férfinak, — a kit szeret. — Margit is vérenek, szenvedélyének engedne, — írja az illető. — Mert ha ész és szenvedély harcra kelnek, ezer esetben kilencszázszor a szenvedély győz.

rendezése késik az éji homályban. A kormány minden fizetésjavítási kísérlettel szemben a „kilátásban levő államosításra” utalja őket s nem hajlandó a törvényhatósági dotációt fölemelni. Csoda-e hát akkor, ha az a választott tisztviselő epedve várja az államosítást, amely ránézve egyjelentőségű a fizetésjavítással?

Igy csinálja a hangulatot az államosítás mellett a kormány s ha majd az államosítás esetén bekövetkező személyszaporítás és fizetésjavítás folytán a tisztviselők nagyobb ambícióval dolgoznak s jobb erők is följánlják szolgálataikat: akkor mindezt majd a rendszerváltozásnak, az államosításnak fogják betudni érdemül. Pedig mindez elérhető lenne az önkormányzat körében is, ha ugyanazt az öszszeget a rendelkezésére bocsátanák, melyet majd az államosított tisztikar föl fog emészteni.

Csak egy nem lenne elérhető államosítás nélkül: a központi kormányhatalomnak az a mérhetlen túltengése, amely eléggé kifejtett ugyan már a mi festett önkormányzatunk mellett is, azt a fokát azonban még sem érhetette még el, amely miatt Európa többi centralisztikus államaiban mindenütt az önkormányzati eszme terjed.

Ez az a hatalmas rugó, amely nálunk a kormányt az államosítás felé hajtja, semmi egyéb.

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 8.

Megrabolta az anyját.

Megindító ritka eset játszódott le ma a törvényszéknél. Anya és fiatal leánya a kriminális történet szereplői. Az anya a panaszos, a szép ifjú leány a vádlott és vádba fogta az anya sulyosan:

— Kirabolt a leányom!

Ez nagy bűn és sulyos bűnhődést mér ki érte a törvény. Fegyházat.

Az anya odadobta a lányát nagy indulatában erős felháborodásában.

Ezt helybenbagyom. De minek kelljen Margitnak éppen a kilencszáz közé tartoznia, a kik hitványak, mikor őt egész valója, lelkének minden gondolata méltán odahelyezi a »száz« közé, kik tudnak annyira parancsolni szenvedélyüknek, hogy ne legyenek megvetésünkre méltók.

Ezt sem fogadom el megoldásnak. Az a Margit, kit én lelkemben megalkottam, nem elég hitvány arra, hogy odadobja magát egy férfinak. Annál kevésbé, mert nagyon jól tudja ő, hogy mihelyt szeretője lenne a férfinak, az megszűnnék őt továbbra is szeretni azzal a rajongó, tiszta szerelemmel, melylyel szerette eddig. A férfiak sohasem szerethetik a szeretőjüket. Nem pedig azért, mert nem tudják becsülni. Enélkül pedig nem létezik szerelem.

Igy tehát ez a megoldás sem helyes.

Kaptam még több megoldást is, — de mind a már elmondottak körül forog. Csak egy mond még ujat és nagyon is — vadat. Ez egyszerűen megöletti a fiatal asszonyt, Klárikát, — s így hozza össze Margitot — szerelmesével. Igazán az uborkaszegzonba illő befejezés.

De ideje, hogy most már elmondjam én is a magam ideáját. Megengedem, hogy ehhez is fér szó, de ne legyek szerénytelen, ha azt mondom, hogy ez volna még a leghelyesebb megoldás.

Nem gondolt semmire, csak el volt telve haraggal az erőszakos gyermek iránt, aki kegyetlenül viselte magát ellenében.

A lány nekiment, lefogta és kirabolta.

Az anya a bírósághoz futott hirtelen haragjában, hogy büntessék meg a rosz gyermeket. Mit csinált?

Pénzt akart. Ő nem adott. Két forintot követelt és mert nem adott, erőszakkal elvette tőle. Lefogta a gyöngye asszonyt, az anyját és elvette a 2 frtot. Büntessék meg, tanítsák meg, hogy máskor ne tegyen ilyet . . .

Igy gondolta az anya felháborodásában. A törvény nem sokat teketóriázik.

A vizsgálóbíró a rabló leányt elfogatta. Bevitték a fogházba a becsületes házból való leányt, aki erőszakkal elvett az anyjától 2 frtot. Az anyja megrendülve nézett utána, de nem állta utját. Hadd ijesztszenek rá, gondolta. Azt hitte, a törvény ijesztésre is jó: gyerek nevelésre. Azt hitte, hogy odabent erősen megleckéztetik, a jóra kitanítják és megfenyegetik, aztán hazaeresztik, hogy kérjen bocsánatot.

Ezt hitte és várta a lányát egész nap vissza. A leány azonban nem jött. Az éjszaka is benntartották. Ez már sok.

Felöltözött korán reggel és elsielt a bíró ur elébe. És előadta, hogy már talán elég volt a leánya bűnhődése a javulásra, ő már nem kívánja, hogy tovább büntessék. Élénken kérdezősködött, hogy ugy-e bocsánatot fog kérni . . . Csak jöjjön már haza.

A bíró ekkor megdöbbenő felvilágosítást adott:

— Jaj, lelkem, nem segíthetünk a dolgon. A lányt nem lehet szabadon bocsájtani. Fegyházat kap a rablásért.

— Az én lányom fegyházat? — kiáltott fel az asszony, mélyen szíven találva.

— Hiszen ezt én nem akartam, ezt én nem akarom.

— Már hiába nem akarja.

— Visszavonom a vádat.

— Nem lehet, a rablás hivatalból üldözendő cselekmény.

Az anya majd összeroskadt erre a fölvilágosításra. Sirt, jajgatott, hogy ő nem így gondolta, hát csak nem engedi a lányát fegyházba dobni? Ő csak ijesztetni akarta. Megindító, keserves sirással kísérte a szegény asszony panaszos beszédét.

— Bocsássák haza a lányomat! kiáltozta, nem akarom, hogy megbüntessék.

— Nem lehet.

Délután előjött és már ekkor tudta, mit kell mondani a leánya megmentésére:

Margit őszintén feltárja huga előtt a helyzetet. Elmondja neki a csók történetét. A fiatal asszonymak bizonyára fájni fog, hogy nem bírja férje szerelmét. De azt is be fogja látni, hogy itt nincs más mód, mint elválnia attól az embertől, ki őt nem szereti.

Ebben az esetben csak egy ember lesz boldogtalan, — Klárika. Azzal is számolnunk kell, hogy Klárika nem oly érzékeny lélek, mint néje. Ő bizonyára könnyebben fog feledni. Annál is inkább, mert felemeli az a tudat, hogy az ő boldogtalansága, lemondása lett a forrása két egymásért dobogó szív igaz, tiszta boldogságának.

És ezt a megoldást Margit is elfogadhatja. A végtelékig ő sem lehet önfeláldozó. Ő is csak ember. Nem rajta mult, hogy szerelme örökre titok maradjon. Ha már a sors úgy hozta magával, hogy szerelme napfényre kerüljön, jogában van küzdenie szerelméért. Hisz azért élünk, küzdünk, hogy boldogságot teremtsünk magunknak itt a földön. Margitnak is szabad küzdenie e boldogságért. És szerintem a most elmondott mód lenne a leghelyesebb, a legtisztességesebb ut — a boldogsághoz.

Ezzel befejeztem a történetet. Megirtam most a végét is. Szeretném, ha kedves olvasóim meg lennének elégedve velem.

Deér.

— Hazudtam, hazudtam, igazságtalanul vádoltam . . .

Erre az anyai védő beszédre összedült minden paragrafus és a lányt szabadon eresztették.

Napirend 1899. augusztus 9-én.

Naptár: szerda, aug. 9. — Róm. kath.: Román. — Prot.: Román. — Görög-kel.: (jul. 28.) Nikánor. — Zsidó: Elul 3. — Nap két 4 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 20 perckor. — Hold két 8 óra 16 perckor reggel; nyugszik 8 óra 26 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenként csapadék, hőszűlés várható.

Gazdasági bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— **(Személyi hir.)** Br. Fejérváry Imre főispán ma éjjel a gyorsvonattal családjához Bex-be (Canton Vaud) utazik, ahonnan jövő hó 9-én tér vissza.

— **(Baranyamegye közigazgatási-bizottsága)** ma délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyeház közgyűlési termében e havi rendes ülését, melyen a távollevő főispán megbízásából *Tormai Károly* alispán elnökölt. Az ülésen jelen voltak: *Zsolnay György*, kir. főügyészi helyettes, *Német Lipót*, ifj. *Jeszenszky Ferenc*, *Nagy Jenő* tiszti főügyész, *Simonffy János*, *Jagits József*, *Jeszenszky Lajos*, *Johann Béla dr.*, helyettes tiszti főorvos, *Kovácsfi Kálmán* kir. főmérnök, *Laubheimer Róbert* helyettes kir. tanfelügyelő, *Ternovszky Alajos* helyettes kir. pénzügyigazgató és *Benkő Gyula*. A jövő havi ülést szeptember hó 12-ének délelőtti 9 órájára tűzvé ki a bizottság, a múlt ülésről távol volt négy bizottsági tag igazolását elfogadta s felolvasatlanul tudomásul vette a múlt óról szóló alispáni jelentést. Tudomásul vette ezután az ülés, hogy egy kocsis és ló eltartása a múlt hóban 34 frt 70 krajcárba került. A tiszti főügyész, a főorvos, a kir. főügyészi helyettes, a kir. főmérnök, és a királyi tanfelügyelő havi jelentései tudomásul vétetvén, gyors egymásutánban végzett a bizottság a többi ügyekkel is s az ülés féltizenegy órakor már végetért.

— **(Hymen.)** *Végh Imre*, az I. cs. k. szab. D. G. T. pécsi bányagazgatóságának tisztviselője, eljegyezte *Schweidel Irmát*, *Schweidel Béla* 1848—49-iki Sándor-huszárezredbeli nyug. kapitány leányát, néhai *Schweidel József* 1848—49-iki honvéd-tábornok unokáját, Budapesten.

— **(A vízmizériák.)** A tanácsnak legújabb intézkedése, a pécsi vízkérdés című tengeri kigyó tárgyában, általános megbotránkozást keltett. A szétszórt hirdetések, melyek szerint a vízhiány tartamára zárva tartják a vízvezetéseket, valóságos kis forradalmat idéztek elő s utcahosszat a nagy melegre való panaszokon kívül nem hallani egyebet, mint hangos kifakadásokat a városi tanács legújabb vízügyi intézkedése ellen. De nincs is azon mit csodálni, ha tekintetbe vesszük, hogy éppen nyáron van a legnagyobb szükség vizre, midőn a tikkasztó hőség sokszorosan fokozza az emberek szomját, fürdési vágyát s ilyenkor kénytelen takarékoskodni a vízzel, mert nem mindenkinek van megadva a mód, hogy cseléddel vagy inassal hordasson magának vizet, hanem sokkal nagyobb azok száma, kik maguk kénytelenek ivóvizüket nem egyszer a hatodik utcából hordani, mi a kellemetlennél is sokkal több ebben a nyári hőségben. Nem csoda tehát az sem, ha az elkeseredett pol-

gárok agyában olyan gondolatok teremnek meg, mint a milyen már néhány nap óta közszájon forog. Azt beszélnek — ugyanis — hogy a vízhiány még ma tényleg nem oly nagy, hogy amiatt a vízvezetéseket már is el kellene zárni, bár talán nincs messze az az idő, hogy a vízhiány tényleg ily mérvben be fog állani. A tanács azonban a katonai hadtestparancsnokság (?) megkeresése és felsőbb rendeletre (?) azért záratta le már most a vízvezetéseket, hogy a m. kir. honvédhadapródiskola növendékei ne legyenek kénytelenek vízhiányt szenvedni, hanem úgy ivó, mint fürdő vizük bőségesen legyen, mi van is, mert a hadapródiskolában még ma sem zárták el, s nem is fogják elzárni a vízvezetéseket. Ez a nem csekély mérvben szocialista izű képtelenség természetesen minden alapot nélkülöz. Tény az, hogy a m. kir. hadapródiskolában még ma sincsenek elzárva a vízvezetési csapok, amint a városban még számos helyen sincsenek, mert a csapokat vezetésekként zárják el, amit nem lehet egyszerre megtenni. Az a bizonyos »felsőbb parancs« pedig mindössze annyiból áll, hogy a hadapródiskola parancsnoksága megkereste a várost, hogy az intézet számos növendékeire tekintettel, a hozzájuk vezető csapokat ne zárják el még ma, hogy a rendelkezésükre álló rezervoárok segítségével kellő vízmennyiséggel láthassák el magukat. Mit a város meg is tett, de megtenni kötelessége is volt. Tehát ez a közszájon forgó historia nem egyéb, mint a tényállás ismerete hiányában kieszt mese. Nem a honvédhadapródiskola az oka annak a tartatlan állapotnak, melynek kellemetlen voltát nemsokára ez az intézet is érezni fogja, hanem a nemes Tanács, mely az ő javithatlan Pató Páloskodásával ősidőktől fogva akkor kiált már viz után, mikor feje fölött ég a háztető.

— **(A megye félëve.)** *Tormai Károly* alispán a közigazgatási bizottság mai ülésén mutatta be a f. év január-juniusi feléről szóló jelentését. A jelentés szerint a közigazgatási ügymenet úgy a központban, mint a járásokban szabályszerűen ment, bár különösen a községi és körjegyzők vannak tulterhelve többnyire állami teendővel. A mi a törvények végrehajtását illeti, a munkaadók és munkásokról szóló törvény 72. §-a a gyakorlatban sok nehézséggel jár, mivel a törvény értelmében a közigazgatási bizottság kebeléből alakított bíróság tagjai legtöbbször vidéken laknak s így az ítélkezés munkás-ügyekben felette nehéz. Ezért a jelentés javasolja a szakasz olytén leendő revízióját, hogy a munkaadók és munkások közötti peres ügyekben másodfokban ne a közigazgatási bizottság kebeléből választott bíróság, hanem az alispán ítélhesen. A *borhamisításról* szóló 1893. évi törvény is inpraktikus, a jelentés szerint. Mivel a kibágások üldözése hat hónap után elévül; ez az idő rendszerint kevés a vizsgálat lefolytatására is. Tehát e törvényt legalább két évi elévülési határidő mondandó ki, mint az élelmi cikkek hamisításáról szóló törvényben. A megye közigazgatási bizottságához e félévben 1917 ügydarab érkezett és intéztetett el. A bizottság 2 fegyelmi ügyet tárgyalt; a fegyelmi választmány pedig 4 fegyelmi ügyben folytatott eljárást a múlt félév alatt. A közrendészeti állapot jó volt; kivándorlás nem mutatkozott s bevándorlás sem történt jelentékenyebb mértékben a megye területére. A múlt félévben *Hidasdon* egy téglagyár és *Beremenden* egy gőzerőre berendezett mészégető telep keletkezett. A munkásviszonyok kielégítőek voltak. Az állategészségügy hanyatlott; nagyobb

mértékben a sertésorbánc lépett fel a sertésállományban, mely ellen beoltások eszközöltek. Egyéb járványok csak szórványosan jelentkeztek. A katonai állításra kötelezettek és engedély nélkül távollevő hadkötelesek kinyomozása elég sikerrel járt, mert az ismeretlen helyen levők száma apadt. E tekintetben célszerű lenne a nagyobb gyárak és ipartelepek vezetőit az állításkötelezett munkások bejelentésére utasítani, hogy így azok tartózkodási helye és eltávozása ismeretes legyen. Az alispáni jelentést ezekben tudomásul vette az ülés. *Jagits József* a jelentést helyeselve, kívánatosnak jelezte, hogy a jelentés a mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvényre is kiterjeszkedjen, mely törvény végrehajtása a gyakorlatban lehetetlen. Az ülés ez indítványt is helyeslőleg vette tudomásul s utasította az alispánt, hogy jövő félévi jelentésében erről a törvényről is emlékezzék meg. Különben pedig az alispáni jelentés a belügyminiszteriumhoz fog felterjesztetni.

— **(Szabad a vadászat.)** A vadászdicsőség aratására megvirradt a hajnal, folyó hó 1-től kezdve már szabad lett a vadászat fűrjre, fogolyra és fácánra s a hó közepén már a nyulazás is megkezdődik. A ki tudja, hogy micsoda hatalmas erő a szenvedély, az még mindig képtelen megérteni a vadász-szenvedélyt. *Nimród* fiai nyughatatlansággal várják a napot, a melyen fölszabadul a vadászati tilalom alól a határ s szabadon lehet a repülő és futóvadat zsákmányul ejteni. A pihenés, a vadászéletekben való hosszú koplalás után szólhat megint a puska; keresheti a fogolyt a gazosokban a jó angol vizsla. Minden vadász tudja, hogy augusztus elsején csak olyan évben anyányi a fiatal fogoly, a mikor a tavasz korán kezdődött s aztán nem voltak kései zord napok, nem tette tönkre az első fészkelést hideg esőzés, nagy zápor, fagyos szél, didergő éj. A fogoly ugyan elég korán fészkel, ha jó az idő, de kevés kell ahhoz, hogy fészkel tönkre menjen; ha megázik meleg tojása, vagy aláfut az esővíz: vége a szaporodásnak. A második fészkelésből származó csapat igen gyenge még szeptember elején. — Az idej esztendő éppenséggel nem volt kedvező. Ez azonban nem hátráltatja a vadász-szenvedélyt. Itt az ideje — vadászni kell. Ha nincs sok vad, keveset lőnek; de lőnek.

— **(Hűtlen kocsis.)** *Kocsis József* kaposvári lakos gazdájától, aki korcsmáros, a pénztár feltörése után harminc forintot elloptott, aztán megszökött. A betörő kocsis most körözik.

— **(Felemelt alorvosi fizetés.)** A megye kórházi bizottsága ma beterjesztette a közigazgatási bizottsághoz legutóbbi ülésén hozott ama határozatát, hogy a mohácsi László-kórház alorvosának fizetését felemeli, nem ugyan készpénzben, de járandóságban, a meny nyiben lakást és ételmezést is ad az alorvosnak. A közigazgatási bizottság a határozatot tudomásul vette és pártolól fogja áttenni a megyei közgyűléshez a belügyminiszterhez leendő felterjesztése véget.

— **(Sürgős utmunkálatok.)** A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén sürgős utmunkálatokra csaknem tizezer forint kiadást hagyott jóvá. Ez összegből 6414 forint szükséges különféle utmunkálatokra; 3400 forint pedig a nyári zivatarok által meg rongált trinitási-ut helyreállítására. A bizottság egyszersmind utasította az alispánt a munkálatok árlejtésének sürgős kiírására, hogy a

megrongált utak minnél hamarabb helyreállíthatók legyenek.

— **(Leégett istálló.)** Borsos Mihály belvárdi lakosnak a napokban kigyuladt az istállója, melynek tetejétől csakhamar tüzet fogott a mellette levő pajta és egy gazdasági épület. A pajtát és gazdasági épületet még sikerült megmenteni, az istálló azonban porrá égett. A megejtett tűzvizsgálat folyamán kint, hogy a tüzet gyújtogatás okozta. A kár — mely biztosítás útján megtérül — körülbelül kilencszáz forintot tesz ki. A gyújtogató kiletének kiderítése végett megindították a nyomozást.

— **(Betörés.)** A napokban egyik éjjel Nagy Sándor szegzárdi puskaművesnek üzletébe eddig még ismeretlen tettesek betörték és négy puskát loptak el. Valószínű, hogy orvvadászok keze működött a betörésben; a napokban egy gyanus ember meg is fordult üzletében puskajavítás ürügye alatt; ennek kinyomozása esetén a betörők talán lépne kerülnék.

— **(Anyakönyvi ügyek.)** A magyarábolyi anyakönyvi kerületbe Cellák Bélának, a magyarmecskeibe Szöllősi Jenőnek anyakönyvvezető helyettesé leendő kinevezését pártolólá határozta ma felterjeszteni a megye közigazgatási bizottsága a belügyminiszterhez. Pártolja a bizottság továbbá Tomár János laskói anyakönyvvezető ama kérelmét is, hogy fizetése 300 frtra felemeltessék. Huber Vilmosnak anyakönyvvezető helyettesé kinevezését szintén felterjesztik a miniszterhez. Tabak Pál, hetvehelyi anyakönyvvezető nincs megelégedve a lakásával; mivel azonban székhelyén lakbérének megfelelően jó lakást is bérelhet, kérelmét, hogy más községben lakhassék, a bizottság nem találta teljesíthetőnek. Szabar község kérelme, hogy ne Lancsukhoz, hanem Himesházához csatoltassék anyakönyvi tekintetben, elutasított mivel a belügyminiszter épen most osztotta be a lancsuki kerületbe Szabart is. Hasonlóképen elutasított Egerszeg, Hegyszentmárton és Monyorósd községek kérelme is, hogy a cinderi bogádi kerületből a baksaihoz csatoltassanak. Ellenben a magyarmecskei és a baksai körjegyzőségekhez egy-egy segédjegyzői állás javaslatik s a cinderibogádi kerület ezek között osztandó fel. Végül a lancsuki körjegyző kérelme segédjegyző javalmazásáért elutasított.

— **(Razzia.)** Az elmúlt éjjel a rendőrség razziat tartott, mely alkalommal öt egyént, közöttük két leányt tartóztattak le tiltott csavargásért. Az elfogottak közül kettőt eltoloncolnak, a többiek pécsi illetőségűek.

— **(A megye adója.)** A pénzügyi igazgató jelentése szerint megyénkben a múlt hónapban 30.217 frt folyt be egyenes adókban a mi 18 ezer forinttal kevesebb, mint a múlt év júliusában befolyt adók. Hadmentességi adóban szintén kevesebb folyt be. De kevesebb a folyó év január-júniusában befolyt adó is a múlt év első felében befolyt adónál s így a közigazgatási bizottság mai ülésében kénytelen volt a felelősséget kimondani mindama körjegyzőségek ellen, melyek tetemes adóhátralékkal szerepelnek a hivatalos kimutatásban. Ilyen van vagy huszonöt körjegyzőség, köztük: a somogyi, egerághi, rácpetrei, helyesfai, oszrói, pellerdi, izségi, dályoki, versendi, gyüdi, nagy-

tótfalui, drávaszentmártoni, beremendi, lancsuki, mohácsi, darázi, kistaludi és villányi körjegyzőségek.

— **(Egy jegyospár tragédiája.)** Megirtuk, hogy a napokban Klosterneuburghoz közel a vasut-testen egy férfi és nő borzasztóan megcsonkított holttestét találták, kikről kitudódott, hogy jegyesek voltak. A holttesteket a halottaskamrába vitték, mely Klosterneuburg alsó városrészében van s megindították az eljárást a halottak felismerésére. A két halottat a múlt héten egyházi beszentelés nélkül eltemették. A halottak felismerését lehetővé tette az öngyilkos bátyjának levele, melyet öcsöje lakásánál jához, Kocina cipésmester feleségéhez intézett, a melyben azt írja, hogy öcsétől levelet kapott, melyből azt következteti, hogy a klosterneuburgi öngyilkosság egyik áldozata nem más, mint Maresch Ferenc 30 éves asztalossegéd, a ki testvére volt. Kocina asszonyt a levél nem kevésbé lepte meg. Maresch ugyanis, ki nála ágyat bérelt, mult csütörtökön elbucszott tőle, megjegyezvén, hogy Stalkova Antóniával, a ki menyasszonya volt, szülővárosába utazik és megtartja az esküvőjét. A jegyesek — miként utólag kiderült — pénteken délelőtt 10 órakor érkeztek Klosterneuburgba, hol estig a koresmákat látogatták. — Az utolsó vendéglő, melyben voltak, a vasuti állomás közvetlen közelében van, a melyből midőn eltávoztak, már késő este volt. Ezután még többen látták a fiatal párt sétálni. Néhány perccel a vonat megérkezése előtt, mely őket elgázolta az állomáshoz menők közül többen egész tisztán hallották, a mint a férfi rábeszélni igyekezett a leányt, hogy jöjjön vele, a vonat mindjárt itt lesz, nem maradt egyéb hátra és így tovább. A leány eleinte vonakodott, később azonban engedett a rábeszélésnek s vőlegényével együtt felment a vasuti töltésre. Ezután nem látta már senki többé a fiatal párt. Az öngyilkos bátyjának levele folytán Kocináné Klosterneuburgba érkezett és a ruhákról felismerte lakóját, Maresch Ferenc asztalossegédet s azonnal tudatta a szomorú esetet a szerencsétlen hozzátartozóival.

— **(Tettenért tolvaj.)** Mint értesülünk, a napokban Hornik János kővágó-szöllősi gazda házába egy vándorló-legény belopódzott s midőn a házbéliek lepihentek, álkulcs segítségével igyekezett az éléskamrába jutni. A zajra azonban figyelmesé lett a házigazda és béresének segítségével lefülelték az álkulcsos tolvajt. A betörő vándorlegényt — kit Garass Istvánnak hívnak — átadták a bíróságnak.

— **(Elszökött cseléd.)** Kondor Julis cselédleány tegnap este gazdájának, Huszár Józsefnek, szigeti-országuti lakásáról megszökött. Hogy vitt-e el magával valamit, azt eddig még nem lehetett megállapítani. Mindamellet keresik most a megszökött cselédleányt.

— **(Uj postahivatal.)** A posta- és távirdaigazgatóságnak a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén felolvasott jelentése szerint, Okorágh-Kárász vasuti állomáson szeptember 1-én megnyílik a postahivatal. Az új postahivatal posta-takarékpénztárral is egybe lesz kötve.

— **(Kinzás egy leányiskolában.)** New-Yorkban most hallatlan botrányról beszélnek: A trentoni nő ipariskolában szemtanuk állítása szerint a leggyalázatosabb dolgok történtek. Talán még tovább is titokban maradt volna az iskola gyalázata, ha az egyik leány, kit ebben az intézetben »tanítottak«, hirtelen meg nem betegszik és át nem adják egy gyógyintézetnek, hol elmondta, hogy a trentoni iskolában hihetetlen torturáknak volt alávetve. Az erre megindított vizsgálat kiderítette, hogy

az intézetben idősebb leányokat levetkőztettek és megkorbácsoltak, mialatt férfi-ápolók tartották őket. Más leányokat megtáncoltattak és az ugynevezett »fekete lyukba« vetettek egy rondcellába, a melyen se ablak, se más ventiláció nem volt és ebben a gyalázatos oduban 2—3 napig hagyták a szegény leányokat, mialatt enni se kaptak. A legcsekélyebb kihágásért kényszerzubbonyt adtak a leányokra, kikötötték őket egy fához, hol órákig hagyták őket, míg ajultan estek össze. A vizsgálatot belsőbb helyről vett parancsra, maga a new-yerseyi kormányzó vezeti.

— **(Pécsi leány öngyilkossága Budapest.)** A fővárosban tegnap este 8 óra tájban a Margithid közepéről Kovács Anna 17 éves pécsi leány, Kovács Józsefnek, a Zsolnay-gyár alkalmazottjának leánya, a Dunába ugrott és nyomatlanul eltűnt a habokban. A hidon egy fejkendőbe kötve három fésűt és két levelet hagyott. Tettéről értesítették szüleit. Leveleiben, megírja, hogy szerelmi csalódás vitte a halálba.

— **(Somogy megye közgyűlése.)** Somogy megye törvényhatósági bizottsága Kaposvárott tegnap tartotta Tallián Gyula elnöklése alatt rendes közgyűlését. Az alispán bejelentette, hogy a mult hóban József főherceget fogadta kíséretével a vármegye képviselőjében. Gróf Széchenyi Imrének, a mária-telepi 300 holdas állami homoki szőlőtelep kormánybiztosának, köszönetet szavaztak fáradozásaiért. Ezenkívül több tisztviselő fizetését fölemelték.

— **(Hulló csillagok.)** Az idei augusztusi csillaghullás szokatlanul élénk lesz. Mától kezdve 13 ikéig éjjelente nagyszámu hullócsillag lesz látható, amelyek a Perseus csillagsoportból kerülnek ki. Miután a Hold ez este korán lenyugszik, a tűnemény tisztán lesz látható. Nem lesz ugyan oly csillaghullás, mint 1866. novemberében volt, de azért bőséggel tognak esni a meteorok. E csillaghullást a chinaiak már ezer évvel ezelőtt megfigyelték, föl is jegyezték, az ő megfigyelésük szerint esztendőnkint július 20-ika és 25-ike között jelentkezett ez az égi tűnemény. Európában a mult század közepe óta lettek figyelmesek az augusztusi csillaghullásra. A néphit Szent Lőrinc tüzes könnyeinek nevezte el az augusztusi meteorokat. Lőrinc napja ugyanis augusztus 10-én van. 1839-ben különösen szép volt ez a meteorhullás. A földgömbnek mindkét felén számos hulló csillagot láttak augusztus 9—11-ike között. 1848. augusztus 10. és 11-én, különösen Angliában volt bő meteorhullás. Schiaparelli kiszámította az augusztusi hullócsillagok kozmikus pályáját s megállapította, hogy ugyan e pályán kering a nap körül egy üstökös, mely körülbelül 120 év alatt kerüli meg a napot. Ez az üstökös valószínűen egy, eredetileg sokkal nagyobb üstökös maradványa, amelyből leváltak az augusztusi meteorok. Az üstököst 1862-ben látták utoljára s így legközelebb a jövő század végén lesz újra látható. Most pályájának leg-távolabbi részén halad.

— **(Az oroszok borjárandósága.)** A hegyháti járásban a sásdi plébániához tartozó Oroszló községben Kriszt József és társai megtagadták a borjárandóságot Gundy Miklós esperes-plébánosnak azon az alapon, hogy szüleiket a fillokszerá tönkre-

tette. A járási főszolgabíró fel is mentette őket a fizetés alul, mit az alispán jóváhagyott. A belügyminiszter azonban elrendelte, hogy a természetbeni borjárandóság helyett pénzbelileg kötelesek azt megfizetni. A járási főszolgabíró — mint annak idején meg is írtuk — itcénkint 8 krajcárban állapította meg a borjárandóság helyett fizetendő összeget három évre visszamenőleg. A megye közigazgatási bizottsága mai ülésében ezt jóváhagyta s így az oroszlóiak most már három évre visszamenőleg fizethetnek pénzbeli borjárandóságot szőlők után, a mely szőlőket régen leszűretelte a fillokszera.

— **(Az ötkoronás.)** Ez lesz a legujabb ezüst pénzünk. Az új koronaértékű bankokkal együtt ugyanis, amelyek a régi forintokba számított papírpénz helyébe kerülnek, ötkoronás ezüstököt is hoznak forgalomba. Ebből az új pénzből 64 millió korona árát vernek, miránk magyarokra 192 millió korona jut belőle. Az ötkoronások finom ezüsből készülnek, valamivel nagyobbak lesznek, mint az egy forintosok, de viszont kisebbek mint az öt frankos francia pénz. Egy kilogramm tiszta ezüst-érből 41 kétharmad ötkoronást csinálnak, azaz egy-egy ötkoronásban 24 gramm ezüst lesz. Az ötkoronásokat az állampénztárak korlátlan mennyiségben fogadják el, a magánforgalomban azonban senki sem lesz köteles belőle ötven drbnál többet elfogadni.

— **(Összeesett a kávéházban.)** Tegnap este 11 óra tájban *Dimcsolius* György

hatvanöt éves ügynök a »Központi kávéház«-ban összeesett. Egy fekete kávéra ment be s mikor székén üldögélt, egyszerre leesett a székről és eszméletlenül terült el a földön. A rendőrség bevitette a kórházba, hol most ápolás alatt van.

— **(Megakadályozott öngyilkosság.)** Kerekes József martonfai lakos — mint értesülünk — már huzamosabb idő óta foglalkozott az öngyilkosság gondolatával, minek régóta tartó szembaja volt az oka. Attól való félelmében, hogy teljesen meg fog vakulni, tegnap elment a korcsmába s mikor senki sem vette észre, felosont a padlásra, ahol egy ruhaszáritó kötélre felakasztotta magát. Nehány perccel később felment a padlásra a korcsmáros cselédje is, ki észrevette a felakasztott embert és segítségért kiáltott. A segélykiáltásra többen felsiettek a padlásra, a köteleket elvágták s így sikerült még Kerekes Józsefet a megunt élet számára fentartani. Az öngyilkosjelölt embert most lakásán ápolják.

— **(A jeggyűrű története.)** A jeggyűrűnek rendszerint az a hivatása, hogy himen rózsaláncainak egyik szemét képviselve, egymásért hevülő párokat egész életükre összefűzőn egymással. De az a kicsiny karika gyűrű, mely tegnap óta a rendőrségnél hever, »pályát tévesztett.« Az a bizonyos kis karika gyűrű akként került a rendőrség asztalára, hogy Wohlfart Teréz budai külvárosi mosónőtől, annak távollétében ellopta valaki, akit sikerült a rendőrségnek tegnap éppen abban a pillanatban elcsipni, midőn a karika gyűrűt

zálogházba akarta tenni. Az a valaki Herendi Julia facér cselédleány, ki albérletben lakott Wohlfart Teréznel. A tolvaj cselédleányt átadják a bíróságnak.

— **(Feltört adóhivatali pénztár.)** Egy körözvény érkezett ma a rendőrséghez, mely arról értesít, hogy a szentesi (Csongrád megye) kir. adóhivatalba a napokban eddig ismeretlen tettesek betörték, az adóhivatal Wertheim-szekrényét fölfeszítették s abból 21 db. fémjelzés végett ott volt aranyórát, egy 54 $\frac{1}{2}$ cm. hosszú aranyláncot, 26 drb. hegyőri és 30 drb. mezőri jelvényt loptak el. A betöréssel egy 30—40 év körüli, barna haju és bajuszu, sovány arcú férfit vádolnak, kinek jobb szájaszélétől az állkapcsáig nyuló forradás van. Ha mihozzánk találna vetődni, majd kellő pártfogásban részesíti a rendőrség.

— **(Összeégett asszony.)** A Kazincy-utca 3. szám alatt laknak *Kovács Teréz* szakácsnő és *Suka Anna*. A két nő tegnap vasalással volt elfoglalva s mivel a munkával nagyon siettek, Kovács Teréz petróleummal akarta a vasalóban a tüzet élesíteni. A petróleum felrobbant és Suka Anna ruháját lángba borította. Az égő ruhájú nő a kut felé futott s közben arca és melle összeégett. Az összeégett nőt most otthon ápolják. A rendőrség az esetről jegyzőkönyvet vett fel s áttette az ügyet a bírósághoz.

— **(Megrendítő halálhír.)** Ma d. u. megrendítő halálhírt kolportáltak a városban. A tegnap távozott 44-ik gyalogezrednek

som szerint olyan léhaság, mely inkább sértő, mint megtisztelő.

— Igen szép! Ön talán öntudatlanul is sértést sértésre halmoz. Hiszen én voltam az, ki önnek ezt a lealacsonyító, frivol és léha hódolási módszert felajánlottam!

— Kegyed tréfából tette ezt Elli s én elég ügyetlen voltam komolyan venni — mondta Oszkár lágy, behizelgő hangon — de most már ugy-e bár nem kívánja tőlem azt a hódolatot s a régi barátságának jeléül ide nyújtja kezét?

— Nem. Nincs szükségem oktatásra s egyebekben is merésznek találom modorát — mondá Elli mérgesen s szavai sziszegve hallatszottak ki apró hófehér fogai közül. Menjen mellőlem. Addig nem is beszélek magával, míg bocsánatot nem kér.

Sivertsohn Oszkár elsápadt.

— Tehát elűz magától Elli? — kiáltotta remegve.

— Igen. Nem érdemel mást.

Egy pillanatra mereven bámult Sivertsohn a fiatal leányra, aztán, mig arcán mély fájdalom nyomai látszóttak, hangtalanul mondta:

— Akkor éljen boldogul — örökre! Ezzel gyorsan elfordult, mert a társaság többi tagjai kezdtek már figyelmessé lenni reájuk s Alfréd is közeledett, hogy folytassa Elli mellett az ostromot.

Csak nagy erőfeszítéssel sikerült Ellinek megindultságát palástolni. Szemrehányást tett magának, hogy méltatlanul bánt a fiatal tudóssal s szive összeszorult arra a gondolatra, hogy Oszkár beváltja fenyegetését s örökre távozik.

Alfréd megérkezett, azóta Oszkár is megváltozott, tartózkodó lett vele szemben, szóval: nem volt már a régi.

Kinosan érintette az a tudat, hogy — mert mindkét udvarlójával szemben egyaránt igyekezett szívélyesnek lenni — kacérnak fogják tartani s önmaga előtt sem talált védelmet a vád ellenében, mert érezte, hogy nem tud a két fiatal ember között választani.

Melyiket válaszsza? Alfréd csinos arca, férfias megjelenése és bátor fellépése teljesen háttérbe szorították a szerény bölcsész alakját s mégis ha Oszkár ábrándos kék szemehányólag, fájdalmasan tekintett reá, szive összeszorult arra a gondolatra, hogy Oszkárt el kell vesztenie.

De midőn reggel lett s megjelent házuknál Alfréd elegáns alakja, ugy érezte magát Elli, mintha a gyakorlott világfi megbabonázta volna.

Alfréd örökké vidám, mulattató volt, mig Oszkár bús, ábrándos s ami Ellit leginkább boszantotta, gyakran büszke, szinte gögős is.

Vagy talán nem gög volt az, midőn ma visszautasította a neki csókra nyújtott kezét, mely kegynek örülnie kellett volna, ha őt valóban szereti?

Elli hirtelen felugrott ülőhelyéről s képtelen lévén továbbra is visszafojtani könnyeit, anyja keblére borulva fájdalmas zokogásba tört ki.

— Mi az? — kérdezte ijedten az anyja, miközben enyelegve simította hátra leánya fűrtit. Ennyire megijesztett ez a borzalmas zivatar?

— Óh, dehogy. Nem az bánt . . .

— Hanem?

egy fiatal hadnagyának hirtelen haláláról szolt a hir. A fiatal hadnagyot *Sóhaj* Edének hívják s most ezredével Kaposvárra menetelt. Utközben Sásdon rosszul lett s rövid idő múlva meghalt. Halálát napszurás okozta.

— **(Huszonöt éves találkozó.)**

Dvorzsák János pápai prelátus, szófiai érseki titkár, a közelmúltban körívvel és a lapok útján huszonöt éves találkozóra hívta fel a pécsi papnöveldeket 1874-ik évben volt lakóit, a találkozó határidejéül f. é. augusztus hó 8-ának 10 óráját tűzte ki Alajos-utca 9. sz. a. lakásában. Persze a negyed évszázad alatt sokan elhaltak a papnöveldeket 1874. évben volt lakói közül s így a mai ünnepélyen csupán tizenegyen jelentek meg. Az egybehívón kívül: *Glatt* Ignác székesegyházi karnagy, tb. pápai káplán, *Scharfenberger* János püspök-laki, Magyar Miklós závodi, *Rathmann* Boldizsár magyarszéki, dr. *Jozgits* János bonyhádi, *Varga* Manó paárii, *Magenheim* József pécs-belvárosi, *Proksch* Ferenc ráctóti, *Kövesdy* János kányai, *Beck* Lajos bicsérdi plébánosok, *Philippovich* János bizováci és *Mokkor* Pál szoládi (Veszprém em.) esperék, *Kelenfy* György kotorii jegyző és *Borsy* György pécsi tanító voltak a találkozóra. Az egybegyűlt iskolatársak a délelőtti folyamán gyászmisét tartottak a ferenciek templomában, melyet elhunyt iskolatársaikért olvastattak. Délután két órakor ebéd volt *Dvorzsák* János lakásán, melyen az egykori iskolatársakon kívül *Troll* Ferenc vál. püspök is megjelent.

Huszonöt éves találkozó volt tegnap Baján is. Az ottani főgimnáziumban 1874-ben érettségizett iskolatársak tartották huszonöt éves találkozójukat. Jelen voltak a többek között *Szabó* Ferenc főgimnáziumi tanár, *Brandeis* Ferenc bonyhádi takarékpénztári titkár és *Várkonyi* Sándor szegárdi tanító.

Délelőtt 10 órakor *Rokkenstein* Nándor volt tábori pap, *Evetorics* János káplán, *Majthényi* Géza pesti piarista tanár és *Petres* János segédlete mellett fényes gyászmisét mondott az elhunyt iskolatársakért és tanárokért. Mire után a városi közönség, a tanári kar, a papság és az egyetemi hallgatók tömeges részvétele mellett megkoszorúzták *Tóth* Kálmán szobrát, ahol dr. *Margalits* Ede egyetemi tanár tartott gyönyörű beszédet. Innen kivonultak a temetőbe, ahol dr. *Molnár* István beszéde kíséretében megkoszorúzták egykori tanáruk, *Berényi* Dániel apát sirját. Délután Baja város fényes bankettet rendezett az iskolatársak tiszteletére.

— **(Bűnös familia.)** Jicsinben, Csehországban kötélhalálra ítelt az esküdtszék egy *Mühl* Henrik nevű napszámot, a ki három esztendő gyermekét meggyilkolta. A király azonban megkegyelmezett a gyilkosnak, a mire a legfelsőbb törvényszék tizenöt évi fegyházra változtatta a halálos ítéletet. *Mühl* Henriknek két bátyját szintén gyilkosság miatt ítelték el. *Mühl* Károly és János saját édesatyjukat gyilkolták meg. Mind a kettőt halálra ítélték. *Mühl* Károlyon végre is hajtották a halálos ítéletet, de a másik kegyelmet kapott. Husz év fegyházra ítélték s a fegyházban halt meg. Érdekes, hogy a ház, a melyben a gyilkos család lakott, már régóta üresen áll, mert senki sem akar benne lakni. A tulajdonos leromboltatja az épületet, hogy legalább a telket eladhassa.

— **(Hetven év.)** A statisztikus mindent kiszámít. Nem csoda tehát, ha egy *P. Everett* nevű angol statisztikus kiszámította, hogy mit csinál egy hetven esztendő ember

egész életében. A hetven esztendőből átalszik az ember huszonnégy évet, kilenc hónapot és két hetet; dolgozik tizenöt évet és nyolc hónapot és ugyanannyit szórakozik; lustálkodik egy évet, öt hónapot és két hetet; járkál öt évig és tíz hónapig; a táplálkozásra ugyanannyi időt fordít; az öltözködésre két évet, tizenegy hónapot; fecseg egy évet öt hónapot és két hetet; gondolkozik körülbelül ugyanannyi ideig; különböző dolgokra fordít egy évet és öt hónapot s élvezetre elveszteget egy évet és öt hónapot. Everett azt mondja, hogy egy perccel se többet se kevesebbet!

— **(Egyetlen kenőcs — minden nyavalyára.)** New-Yorkban egy csomó csaló a betegekre vetette ki a hálót. A beteg ugyanis kapkod fűhöz-fához, azt könnyebb befonni, mint az egészséges embert. Annyian vannak, hogy már nem is szövetkezet a bandájuk, hanem szekta. Bizonyos vallásos színezetet adnak a munkájuknak. Azt mondják, hogy betegség voltaképpen nincs is. Csak az orvosok találták ki a nyavalyákat, hogy pénzt kereshessenek. De ha mégis volna, akkor nem kell orvoshoz menni vele. Elég az imádság — és egy kenőcs, ami minden ellen jó. Az imádság ingyenbe megy, a kenőcsöt azonban drágán adják. Odáig megy a merészségük, hogy a múltkoriban a Bellevue kórházba is belopózott közülök néhány és nyomtatott prospectusokon figyelmeztette a betegeket azokra a káros következményekre, amelyek okvetlenül elkövetkeznek, ha orvosokra bizzák magukat.

— Nem találod el édes anyám?

A tanárné kutató pillantással tekintett leánya arcára, aztán komolyan „igent” intett fejével.

— Persze hogy kitalálom, szegény gyermekem. Sajnálak, de nem tudok rajtad segíteni. Várnod kell, míg szived megszólal. Azonban fogadd meg anyai tanácsomat: ne engedd magad elvakíttatni külsőségektől, ne adj sem a társadalmi műveltségre, sem a bölcsességre, mert ezekre a boldog családi életben nincs szükség. Válaszd azt, akihez legjobban vonz szived s a kinek a legjobb szive és szilárd jelleme van, ezek oly kincsek, melyeket ritkán találni, de melyek el nem vesznek soha!

Ekkor tértek vissza hosszú arccal a társaság férfitagjai, kik az időt kémlelni jártak kint.

— No, most szépen benne vagyunk a csávában — szolt boszankodva a bankigazgató. Az eső még mindig esik s a vezetők azt mondják, hogy holnap reggelig nincs is kilátás derülésre.

— Akkor induljunk el gyorsan, — szolt Elli anyja — hiszen Lenkig nincs is már nagy utunk. Ha megázunk is, az nem baj.

— Sajnos, nem lehet elindulnunk, mert az ut az eső következtében roppant sikos s kalauzaink nem vállalnak felelősséget testi épségünkért, különösen ebben a sötétben s az egyre sűrűsödő ködben.

— De hát akkor mit csináljunk?

— Ne aggódjék, nagyságos asszonyom, — szolt most közbe *Oszkár* vigasztalólag — tény, hogy az éjszakát itt kell töltenünk, de ez még nem olyan nagy szerencsétlenség.

— Kitűnő tréfa, — kacagott *Alfréd* — megér száz tallért!

Alfréd vidám hangulata rövid idő alatt a társaság többi tagjaira is átragadt s csakhamar a legjobb kedvben, tréfálkozva láttak neki lehetőleg kényelembe helyezkedni az éj tartamára. Élelemben sem volt hiány, sőt hála, a bankigazgató körültekintő voltának néhány palack bor is került az asztalra.

— Milyen jó volt, hogy elhoztam magammal azokat a gyertyákat, melyeket a szállodában oly drágán kellett megfizetnünk — mondta a tanárné, két szál gyertyát csomagolva ki bőröndjéből, melynek egyikét diadallal s lendületes beszéd kíséretében gyújtották fel a bennrekedt utasok.

Oszkár felhasználta az alkalmat, hogy közelebb húzódjék *Ellihöz*.

— Haragszik még? — kérdezte.

— Igen — válaszolt a leányka, bár szivesebben „nem”-et mondott volna, de sértett női büszkesége elégtételt kívánt s ő meg akarta *Oszkár*t büntetni.

A fiatal norvégiainak reszketett a hangja, amint folytatta:

— Ezt nem mondhatja komolyan *Elli*! Hiszen tudja, hogy . . . .

— Ön megsértett engem!

— Ellenkezőleg. Eppen, mert annyira tisztelem, mint anyámon kívül egy nőt sem, nem akartam önnek azzal a frivol és szinte lealacsonyító modorral hódolni, mely bizonyos körökben talán előkelő, de az én felfogá-

— (Körözés.) A szegzárdi kir. törvényszéki vizsgáló bírása O.áh Mihály, dunaföldvári születésű 40 éves napszámot, ki hatóság elleni erőszak büntetével van terhelve és ismeretlen helyen tartózkodik, országszerte körözteti.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. augusztus 8. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 57.5 (emelkedő.)

Hőmérsék = 21.4 °C

> maximuma: 29.5 °C

> minimuma: 16.5 °C

Párányomás: 14.9 mm.

Relatív nedvesség: 78.

Felhőzet: 4°

Szélirány s erő: NW.

Csapadék 24 órai: NW.

Meleg, változó felhőzet.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Kaszárnya-költészet.** A poézis olyan, mint a virág. Gyönyörködünk a virágban, ha káprázatos a színe, pompás az illata, de azért a virágok között is az a tetszetősebb, amelynek a színe se ríktó, az illata se túlerős. A vadvirág meg épen fölötté kedves a lelkünknek. A poézisban is az egyszerűség a megragadó, a vadvirágszerű üdeség, természetesség. A szombathelyi kaszárnyának egyik legénységi szobájában is kihajtott a vadvirág. Szombathelyről írja tudósítónk, hogy az ottani háziezred legénysége körében egy szomorú vers jár most kézről-kézre, amelyet egyik legény irt meg legutóbb, hogy öngyilkos lett az ezred egyik katonája. A csinos vers a következőképpen hangzik:

Baka-eset.

Szombathelyi kaszárnyában temetnek,
Szemfényét temetik az ezrednek.
Könybe borult a félváros miatta,
Még a dob is, trombita is siratja.

S hogy róla a véres ruhát levették,
Szíve fölött találtak egy levélkét.
Aznap hozta messzeföldről a posta,
Az volt benne: »Férjhez ment az Ilonka.«

Törvénykezés.

§ **Uj telekkönyvi hatóság.** Az igazságügyminiszter a kaposvári törvényszék területén levő *igali* kir. járásbírói területe folyó évi október 1-ső napjától kezdve telekkönyvi ügyekben bírói hatáskörrel ruházta fel.

§ **Csöd.** A szegzárdi kir. törvényszék *Fischl* Ármin, decsi fakereskedő ellen a csödtörvényt elrendelte. Csödbiztos *Sonnewend* Frigyes dr., törvényszéki bíró. Tömeggondnok *Beöthy* Károly dr., helyettese *Müller* Ferenc dr. szegzárdi ügyvédek. Igénybejelentési határidő szeptember 9; felszámolási határnap október hó 3-dika.

§ **Lefőzték a herceget.** Érdekes pör foglalkoztatja most Páris egyik kerületi bíróságát. Még abban az időben, mikor a szépséges *Ward* Klára az ő *Rigó* Jancsija helyett *Chimay* herceget boldogította szerelmével, a herceg *Whister* angol festővel megfestette családja arcképét, amelyen boldog meglepedéssel öleli keblére a szép *Ward* Klára legkisebb gyermekét. Hétszáz frankban alkudta ki a művész a festmény árát, de mire elkészült vele, *Ward* Klára hegyen-völgyön túl volt a cigányprimással. Ilyen körülmények között a herceg csak nem akaszkodhatott fel a szobájában a családi boldogság festett allegoriáját s halani sem akart a kép átvételéről. Kereken el-

utasította tehát a művészt. *Whister* erre beporolt a herceget, aki mindenféle kifogással mostanig huzta a pörlekedést. A művész, hogy bosszút álljon a sok huza-vonáért, a multkoriban beküldte a képet a párisi szalonnak kiállítás végett. A kép be is került a szalonba, s egész Páris a hercegen kacagott. Most a herceg a bírósághoz fordult s arra akarja kényszeríteni *Whister*t, hogy az eredeti festményt tiltsák ki a képiállításból.

§ **Kellemetlen utitárs.** Ez év március 15-én a Bruckból érkező gyorsvonaton egy kupében utazott *Bethlen Matyasovszky* Dezső magánzó B. László 52. gyalogezredbeli főhadnaggyal. Midőn a vonat Budapestre, a ferencvárosi pályaudvarra érkezett, *Bethlen Matyasovszky* és a főhadnagy egyszerre szállottak ki a kupéból. Midőn a kijárat felé tartottak, a magánzó megszólította a főhadnagyot: — »Uram! Utközben ellopták az aranyórám és láncomat. Legyen szives velem jönni a kapitánysághoz, a hol tanura lesz szükségem.« A főhadnagy meglepetten tekintett utitársára s hogy az esetleges gyanút elhárítsa magáról, készséggel tett eleget a kérésnek. A budapesti IX. ker. kapitányságnál a panaszt nem vették fel s *Bethlen Matyasovszky* bocsánatot kért a főhadnagytól alkalmatlankodásáért és újolag biztosította, hogy esze ágában sincsen őt gyanusítani az értéktárgy ellopásával. Képzelték ezek után, milyen nagy volt meglepetése a főhadnagynak, mikor pár nap múlva arról értesült, hogy *Bethlen Matyasovszky* Dezső a IX. kerületi kapitányság utasítása folytán mindjárt másnap megtette följelentését a főkapitányságnál és ebben a feljelentésében határozottan a főhadnagyot gyanusította a lopás elkövetésével. A vizsgálat folyama alatt a főhadnagy provokálta a panaszost, de a párbajból nem lett semmi. Eközben ugy a hadminta katonai becsületbíró is foglalkozott ezzel az ügygel. Ezeknek ítélete, valamint a rendőri nyomozat eredménye teljesen rehabilitálták a meghurcolt főhadnagyot. A katonai becsületbíró egyhangulag hozott ítélete meghagyta a becsületben mélyen sértett főhadnagynak, hogy panaszosa ellen rágalmazás és hamis vádaskodás büncselekménye miatt tegyen feljelentést. A főhadnagy tegnap beadott feljelentésében *Bethlen Matyasovszky* Dezsőt, a btk. 260. §-ába ütköző rágalmazás és a 227. §-ba ütköző hamis vádaskodás büncselekménye miatt kéri megbüntetni. Az ügy tárgyalása szeptember hó folyamán lesz.

§ **Furesa házasság.** A londoni törvényszékhez a napokban egy, már 14 éves asszony válókeresetet nyújtott be. A válás okául azt hozta föl, hogy 14 évi házassága alatt férje nem találkozott vele. Ada Jane ugyanis még 1884-ben titokban, szülei ellenére egybekelt *Bloore* urral. Az esküvő után a leány visszatért szüleihez, míg a férfi pénzt gyűjtendő Ausztráliába vándorolt ki. Az asszony mind maig hű maradt férjéhez, ellenben a férfi nem. Évek multak levélváltás nélkül, míg 1892-ben az asszony irt férjének, de eredmény nélkül. 1896-ban azt írta férjének, hogy jöjjön haza, mert örökölt egy nagyobb birtokot. Erre a levélre 1897-ben felelt a férj s többek közt arra kérte feleségét, hogy bontassa fel a vele való házasságát, mert hűtlen lett hozzá. Az asszony erre aztán a napokban benyújtotta a válókeresetet.

T a n ü g y.

)(A budapesti m. kir. állami felső (építő) ipariskolában (VII. ker. Damjanich-utca 28. sz.) a beiratások szeptember hó 1. napjától 5. napjáig lesznek. Az intézet rendes

tanfolyamán a tanítás tartama 3 év. Az intézetben nyert végbizonyítvány legalább három évi utólagos gyakorlat igazolása mellett jogot ad a kőműves-, kőfaragó- vagy az ácsmesterség önálló üzésére s szintén három évi utólagos gyakorlat igazolása mellett jogot ad az építőmesteri képzettség megvizsgálására szervezett bizottság előtt az építőmesteri vizsgálatra való jelentkezésre. A tanulók a végbizonyítvány alapján az illetékes iparhatóság részéről munkakönyv kiadását igényelhetik. Azok a tanulók, a kik valamely középiskola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tanfolyamot sikeresen elvégzik, a katonai szolgálatnál az egyéves önkéntesség kedvezményében részesülnek. A felvétel személyes jelentkezés alapján történik. Az első évtolyamra való jelentkezésnél szükséges iratok: 1. Keresetlevél vagy születési bizonyítvány a 15. életév betöltésének igazolására. 2. A gimnázium, reál- vagy polgári iskola négy alsó osztályáról szóló bizonyítványok. 3. Legalább két havi épít. gyakorlatról szóló s az elsőfoku iparhatóság által hitelesített bizonyítvány. 4. A testi fejlettséget és a védhímő elleni másodszori beoltást igazoló hatósági orvos által kiállított orvosi bizonyítvány. A beiratás alkalmával 3 frt felvételi díjat, 2 frt beiratási díjat, 10 frt félévi tandíjat s 3 frt szertári biztosítékot kell lefizetni.

Közgazdaság.

□ **Gazdasági tudósítás.** Paksról irják, hogy ott a cséplési munkálatok tolyamatban vannak, az időjárás igen kedvező a munkálatokra. A terméshozam közepesnek mondható, a mennyiben a buza 7 mm., árpa 6–7 mm. és a zab 8 mm. hozadékot ad kat. holdankint. A takarmány, ugy a réti, mint a mesterséges, bő hozamot adott, minőségre jó. Gyümölcsfélékben nagyon gyöngye termés van, szőlőkben szép termésre van kilátás, habár a mult hónap 24 én a jég mintegy 8–10%-nyi kárt tett benne. A munkásviszonyok jók, idegen munkaerőre szükség nincsen, az elégedettség általános.

□ **A kötelező állami tűz és jégkár biztosítás** behozatala érdekében Vas megye legutóbbi közgyűlésén — mint budapesti levelezőnk jelenti — állást foglalt és elhatározta, hogy ez ügyben feliratot intéz a képviselőházhoz. Egyben pedig körlevélben felhívja a társulatokat, hogy hasonlóan járuljanak hozzá ezen a magyar közgazdaság érdekében olyanira fontos reform megoldásához.

□ **Szállítási kedvezmény.** A m. kir. államvasutak a pécs-baresi vasut nevében közli, hogy Pécsről-Bucsa, Nagy-Enyed, Nagy-Szöllős és Uj-Arad állomásokra szállítandó tetszésszerű mennyiségű fűzavessző küldeményeket az eddig fennállott II. osztályu díjtétel helyett, a B. osztályu díjtételért továbbítja. Tehát Bucsára 2.38 kr. helyett 89¹/₂ kr., Nagy-Enyedre 296.5 helyett 103.5, Nagy-Szöllősre 288.5 helyett 101.5 és Uj-Aradra 200.0 kr. helyett 8.05 kr. 100 kgként a szállítási-díj. Fűzfa és nádkosarak a megfordított viszonylatban a terjedelmes osztályu díjtétel helyett a II. osztályu díjtételért szállítatnak bármely mennyiségben, tehát Bucsáról 426 kr. helyett 238, Nagy-Enyedről 538 helyett 396.5, Nagy-Szöllősről 522 helyett 288.5 és Uj-Aradról 354 helyett 200.0 kr. 100 kgként a szállítási díj. Jelen kedvezmény által a V. és K. K. f. é. 4 számához kiadott mellékletben I. rész 62. folyószám alatt foglalt kedvezmény hatályon kívül helyeztetik.

□ **A fehér tyukok mosása.** Kiállításokon a legtöbb fehér tyuk tollazata rendkívül tiszta. Sok állattenyésztő elcsodálkozik ezen és nem tudja, mimódon képes egyik-másik társa állatait ilyen bámulatos tisztaságban tartani, hogy azoknak fehér színén nincs a piszoknak legkisebb jele sem. A felelet egyszerű. Állatait, ha piszkosak, lemossa. Előveszünk

egyszerűen egy edényt, melybe langyos vizet töltünk, majd ebben szódát és glicerint szappant oldunk fel. Beletesszük ebbe az állatot, úgy, hogy csak a feje maradjon kint. Egy ember most fogja le az állatot, a másik vegyen egy lágy kefével és evvel mindig csak a tollak mentén lefelé mossa az állatot. Ilyen alkalommal természetesen nem szabad a szappannal takarékoskodni, nem különben ügyelni kell arra is, hogy egyik-másik toll össze ne törjön. Ezen mosás után az állat egy második tiszta vízben leöblítendő, majd kivesszük a vízből is és szivacsal felitatjuk tollairól a vizet, majd száraz kendővel megszikkasztjuk. Ezek után az állatot betesszük egy rostélyos, de feltétlenül tiszta kosárba és meleg időben akár a napon, akár valamelyik kályha felett teljesen megszáritjuk tollait. Az ilyen módon megmosott fehér állatok rendkívül pompás színűek és kiállításokon igen mutatósak.

□ **A dohány állása.** A földmivélségi minisztériumhoz legutóbb beérkezett jelentések a dohány állásáról a következőket közlik: A dohány a Duna partján általában jól áll. Néhol ugyan kevesebb termés mutatkozik, mint tavaly, de jobb minőségű. A Duna jobbpartján a beállott kedvező időjárás folytán rohamosan fejlődésnek indul, néhol már törnek is. Helyenkint szenvedett a jégtől; esőt kíván, bár eddig még jó hozamot ígér. — A Duna-Tisza közén jól és kitűnően fejlődik, levelei hibátlanok s nagyok. Heves vármegye tisztárujárásában, Poroszló község táján, a múlt hó 15, 17, és 18-iki esővel vegyes jég a leveleket részben kilyukgatta. A Tisza jobbpartján kedvező időjárásban szépen fejlődik s most többnyire virágzik. — A tiszta balpartján jól fejlődik s tulnyomó részben szép nagy leveleket hoz, néhol már virágzik is; számba alig vehető földrészekben, főleg az alantasabb helyeken nem eléggé fejlődhetik és sárgulni kezd. — A Tisza-Maros szögén a féreg sok kárt tett benne, több helyen ritka. A hol féreg nem

bántotta jól áll, kacsozzák. Az erdélyi vármegyékben rohamosan, buján fejlődik, virágozni kezdett.

TÁVIRATOK.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Laboriet* meglátogatta egy újságíró. Az ügyvéd elmondta, hogy *Dreyfus* kérdezte tőle, milyen hatással volt a közönségre a tegnapi tárgyalás? *Laborie* azt felelte, hogy nagyon jó hatással, a mi *Dreyfust* örömmel töltötte el. Általában kedvező jel, hogy a titkos tárgyalást őt szóval kettő ellenében elrendelték. Ebből látszik, hogy nem tulajdonítanak a titkos dossiernek fontosságot. Hogy *Esterházy-Walsin* beismerését az elnök az egész tárgyalás alatt nem említette, ez is kedvező. Legalább meglátják, mi marad a vádból. A közönség megfigyelte, hogy az elnök, ki szakképzett tüzértiszt, mindig *hydropneumatikus* fékezőről beszél, holott a borderóban *hydraulikus* van; *tehát a borderót tüzértiszt nem írhatta.* Az elnök szigora — ki katonásan beszél — tetszik a védőknek. Hogy *Dreyfus* a tegnapi tárgyaláson reszketett, az Cayenneben szerzett lázától következik; még most is tejet és tojást eszik.

A titkos tárgyalás szombatig tart. Szombaton újra nyilvános lesz. Sokak szerint szenzációs dolgok várhatók.

A mai titkos tárgyalás reggel hetedfél órakor kezdődött; táviró vonalbeli zavar miatt azonban eddig nem jött róla tudósítás.

A nacionalista lapok szerint *Dreyfusra* a tegnapi nap kedvezőtlen; ellenben a revizionisták szerint nagyon kedvező.

— **A francia külügyminiszter a cárnál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pétervárott *Delcassé* külügyminiszter tegnap kihallgatáson volt a cárnál.

— **Öngyilkos szerelmes pár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Witz* budafoki vendéglős *Netti* nevű szép leánya, kit *Heinrich* márci gazdag földbirtokos fia szeretett, de szülei a házasságot elnezték, agyonlőtte magát. Az ifju, ki a korcsmában vacsorázott, ezt meghallván, a villa kiesett kezéből. Haza futott és a szájába lőtt.

— **A szerb király otthon marad.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból írják, hogy Sándor szerb király egyelőre nem utazik.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. augusztus 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.42; októberre: 8.75. — *Tengeri*: 4.76. — *Rozs*: 6.72. — *Zab*: 5.86.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 389.80. — Magyar hitelrészvény: 393.00 — Államvasut: 352.25.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági zárok és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitűnőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.